

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715202769
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8715202769.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobkyne Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom I., Y. XXXX/XX, zast. JUDr. Borisom Bednárom, advokátom, Štefánikova 873/9, Poprad, IČO: 37883551, proti žalovanému Okresné stavebné bytové družstvo Poprad, Moyzesova 3368, Poprad, IČO: 36168815, zast. Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners s. r. o., Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO: 47251654, v konaní o uloženie povinnosti odpredať byt, o odvolaní žalovaného proti medzitýmne rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 15. júna 2021 č.k. 13C 75/2015-317, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania týkajúcu sa medzitýmneho rozsudku v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým medzitýmnym rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

„I. Návrh žalovaného na prerušenie konania zamieťa.

II. Povinnosť žalovaného uzavrieť so žalobkyňou zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. XXX nachádzajúceho sa na I. poschodí bytového domu G. v I. na ulici Y. č. XXXX/XX, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. I., je daná.

III. O trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 17.9.2012 žiadala, aby súd určil, že zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorú uzavreli žalovaní v 1. a 2. rade, je neplatná. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade sa domáhala aj uloženia povinnosti odpredať jej predmetný byt. Vec bola vedená pod sp. zn. 13C/93/2012. V rozsudku č. k. 13C/93/2012-147 zo dňa 31.1.2014 rozhodol súd okrem iného o vylúčení konania o nároku žalobkyne o uloženie povinnosti žalovanému v 2. rade predať jej predmetný byt na samostatné konanie, ktoré je t. č. vedené pod sp. zn. 13C/75/2015. Uznesením č. k. 13C/75/2015-8 zo dňa 14.5.2015 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde I. pod sp. zn. 13C/93/2012. Žalobkyňa poukázala na to, že už v roku 2001 požiadala o odkúpenie bytu. Žalovaný jej to aj prisľúbil, uviedol, že cenu bytu môže uhrádzať aj v splátkach, napriek tomu byt do vlastníctva nepreviedol a v roku 2010 ho predal C. J. (žalovanému v 1. rade vo veci sp. zn. 13C/93/2012). Na základe toho sa potom domáhala určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu a v konaní bola úspešná. Namietala argumentáciu žalovaného, že v roku 2010 bola platne vylúčená z členstva OSBD I., pretože všetky platby mala riadne uhradené, teda dôvod

na jej vylúčenie nebol a rozhodnutie o vylúčení ani nikdy nebolo účinne doručené. Odvolala sa aj proti rozhodnutiu o vylúčení z členstva, ktoré urobil žalovaný v priebehu konania. Poukazovala na to, že je stále nájomkyňou predmetného bytu a žalovaný má povinnosť odpredať jej ho v zmysle ust. § 16 ods. 1 Zák. č. 182/1993 Zb.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Poukazoval na rozhodnutie predstavenstva OSBD I. zo dňa 27.10.2010, ktorým došlo k vylúčeniu žalobkyne a jej bývalého manžela z členstva v OSBD I.. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím zhromaždenia delegátov OSBD I., ktoré sa konalo dňa 26.5.2011. Poukázal na to, že zánikom členstva v zmysle § 714 Obč. zákonníka dochádza aj k zániku nájmu k bytu, teda nie je naplnený ďalší hmotnoprávny predpoklad na prevod bytu do vlastníctva žalobkyne, pretože v zmysle § 16 Zák. č. 182/1993 Zb. o prevod bytu môže požiadať nájomca, čo v prípade žalobkyne, u ktorej zaniklo členstvo v OSBD I., splnené nie je. Poukázal na to, že žalobkyňa nepodala žalobu o neplatnosť z vylúčenia z členstva v bytovom družstve a podľa doterajšej rozhodovacej činnosti súdov vyšších inštancií nie je možné v inom konaní posudzovať otázku zániku jej členstva v družstve.

4. Z vyjadrení strán sporu, výsluchu svedka L. V. a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu rozhodnutia predstavenstva OSBD I. o vylúčení z členstva zo dňa 12.8.2019, uznesenia predstavenstva OSBD I. zo dňa 15.10.2010, stanov OSBD, dokladov o platbách spojených s úhradami za užívanie bytu, rozhodnutia predstavenstva o vylúčení z členstva zo dňa 27.10.2010, odvolania proti tomuto rozhodnutiu, rozhodnutia zhromaždenia delegátov OSBD I., čestného prehlásenia A. N., správy od MUDr. G. N., potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny I., súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Na základe rozhodnutia zo dňa 20.7.1989 žalobkyňa bola prijatá za člena OSBD I.. Rozhodnutím č. XXXXX zo dňa 8.4.1991 jej OSBD I. prideliť byt č. XXX nachádzajúci sa na Q.. poschodí bytového domu G., pozostávajúci z kuchyne, dvoch izieb a príslušenstva. Predmetný byt bol žalobkyňi odovzdaný do užívania na základe zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu dňa 12.4.1991. Listom zo dňa 13.11.2009 žalovaný dal žalobkyňi výpoveď z nájmu bytu v zmysle § 711 ods. 1 písm. d/ Obč. zákonníka z dôvodu, že žalobkyňa nezaplatila nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako tri mesiace, a to vo výške 631,91 eur, čo predstavuje nezaplatené úhrady za mesiace 7, 8, 9 a 10/2009. Dňa 18.11.2010 žalovaný previedol vlastnícke právo k bytu na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu na C. J..

6. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde I. pod sp. zn. 13C/93/2012 domáhala určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola uzavretá dňa 18.11.2020 medzi žalovaným a C. J.. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/16/2017-306 zo dňa 16.4.2018 bol zmenený rozsudok súdu I. inštancie tak, že zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu, ktorú uzavreli dňa 18.11.2010 C. J. ako nadobúdateľ a žalovaný v 2. rade ako prevádzajúci, týkajúca sa prevodu vlastníctva k bytu č. XXX na Q.. poschodí bytového domu G., nachádzajúceho sa v I. na ulici Y. č. XX, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. I. a spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 4971/239136 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, je neplatná.

7. Ako prejudiciálna otázka v tomto konaní bola riešená otázka platnosti nájomného vzťahu žalobkyne k predmetnému bytu. V tomto smere súd konštatoval, že žalobkyňi nebola riadne doručená výpoveď z nájmu bytu, teda nedošlo k platnému skončeniu nájomného vzťahu a nájomný vzťah žalobkyne k bytu stále trvá.

8. Dňa 27.6.2019 predstavenstvo OSBD I. rozhodlo o vylúčení žalobkyne z členstva v OSBD I. z dôvodu nezaplatenia ročného členského príspevku do času uvedeného v stanovách OSBD. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa podala odvolanie v stanovenej lehote. Dňa 15.10.2020 predstavenstvo OSBD I. rozhodlo o zrušení svojho uznesenia zo dňa 27.6.2019 v časti vylúčenia členstva žalobkyne a L. V. z dôvodu, že tieto osoby už boli vylúčené z členstva uznesením zo dňa 27.10.2010.

9. Žalovaný predložil súdu rozhodnutie predstavenstva OSBD I. o vylúčení žalobkyne a L. V. z členstva zo dňa 27.10.2010. Dôvodom na vylúčenie z členstva malo byť nezaplatenie úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu, najmä za mesiace 7, 8, 9 a 10/2009. V rozhodnutí sa konštatuje, že členstvo v OSBD I. zaniká právoplatnosťou tohto rozhodnutia. Proti rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného rozhodnutia na zhromaždenie delegátov cestou OSBD I.. Podľa

predloženej kópie doručky žalobkyňa prevzala rozhodnutie dňa 18.11.2010. Dňa 22.11.2010 podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktoré v zmysle stanov malo prejednať zhromaždenie delegátov OSBD I.. Zhromaždenie sa konalo dňa 26.5.2011 a potvrdilo rozhodnutie predstavenstva OSBD I. zo dňa 27.10.2010. Rozhodnutie zhromaždenia bolo žalobkyni doručované dňa 15.8.2011. Keďže žalobkyňa nebola zastihnutá, dňom 16.8.2011 bola zásielka uložená na pošte a dňom 6.9.2011 bola vrátená žalovanému.

10. Vo veci bol vypočutý ako svedok L. V., bývalý manžel žalobkyne. Svedok uviedol, že manželstvo so žalobkyňou uzavreli dňa 28.4.1990 a právoplatne boli rozvedení v januári 1996. Už v decembri 1994 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti k rodičom aj s ich dcérou. Vo výpovedi potvrdil, že so žalobkyňou sa dohodli, že v byte zostane bývať žalobkyňa, nemal záujem bývať v tomto byte. Svedok poprel, že by podpísal na doručke o prevzatí rozhodnutia o vylúčení z členstva OSBD bol jeho podpisom.

11. Súd prvej inštancie vec právnej posúdil podľa ust. § 164 a § 214 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného od 01.04.2010 do 29.02.2012, § 714 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom.

12. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti žalovanému uzavrieť s ňou zmluvu o prevode vlastníctva k uvedenému bytu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa bola prijatá za člena OSBD na základe rozhodnutia zo dňa 20.7.1989, a že jej na základe rozhodnutia zo dňa 8.4.1991 bol pridelený predmetný byt. V konaní sp. zn. 13C/93/2012 bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti dohody o prevode vlastníctva k bytu, ktorú uzavrel žalovaný so C.om J. dňa 18.11.2020. V rámci konania bola ako predbežná otázka riešená okolnosť, či žalobkyni zanikol nájom k bytu, alebo nie a v tomto smere zaujal súd jednoznačný názor, že výpoveď z nájmu bytu žalobkyni nebola nikdy riadne doručená, preto nájomný vzťah nezanikol.

13. Žalovaný podaním zo dňa 6.8.2019 navrhol, aby súd prerušil konanie z dôvodu, že vo veci sp. zn. 13C/93/2012 podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a mal za to, že v dovolacom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu. Žalovaný bližšie nešpecifikoval dôvody návrhu na prerušenie konania. Súd konštatuje, že samotné podanie dovolania nie je dôvodom, pre ktorý je potrebné konanie prerušiť. Dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou na pokračovanie v konaní (v zmysle obligatórných dôvodov na prerušenie konania) a nie je ani dôvodom, pre ktorý súd nemôže ďalej konať a rozhodovať ani z dôvodu fakultatívneho prerušenia konania (porovnaj nález Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 3/00 zo dňa 21.6.2000). V konaní sp. zn. 12/93/2012 bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu medzi žalovaným a novým nadobúdateľom bytu a taktiež bola riešená otázka platnosti zániku nájomného vzťahu žalobkyne. Prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania podľa názoru súdu nesleduje ani záujem hospodárnosti a vhodnosti konania, preto súd návrh na prerušenie konania zamietol.

14. V zmysle § 16 ods. 1 Zák. č. 182/1993 Zb. nájomca bytu má právo na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu a zároveň vlastník bytu je oprávnený uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu iba s nájomcom bytu. Napriek tomu, že v konaní sp. zn. 13C/93/2012 súd riešil otázku existencie nájomného vzťahu žalobkyne k predmetnému bytu a uzavrel ju tak, že nájomný vzťah žalobkyne k bytu nezanikol, žalovaný opätovne spochybňuje v tomto konaní existenciu nájomného vzťahu, aj keď z iných dôvodov, pretože podľa jeho názoru už v roku 2010 platne rozhodol o vylúčení žalobkyne z členstva v OSBD. Táto skutočnosť bola žalobkyňou rozporovaná, keď tvrdila, že konečné rozhodnutie o vylúčení jej nikdy doručené nebolo. Žalovaný nepopieral, že rozhodnutie zhromaždenia delegátov OSBD I., ktorým bolo potvrdené rozhodnutie predstavenstva OSBD I., žalobkyni doručené nebolo, pretože si zásielku neprevzala, ale mal za to, že na doručenie je potrebné uplatniť fikciu doručenia, a že táto zásielka sa považuje za doručenú. Podľa žalovaného teda žalobkyňa mohla rozhodnutie napadnúť žalobou na súde tak, ako to umožňuje ust. § 231 ods. 4 Obchodného zákonníka, čo však neurobila, teda rozhodnutie o vylúčení z členstva je platné.

15. Argumentácia žalovaného o možnosti napadnutia rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení z členstva žalobou na súde je opodstatnená za predpokladu, že by žalobkyni bolo riadne doručené rozhodnutie o vylúčení, teda získala by vedomosť o postupe žalovaného. Z predloženého dokladu je zrejmé, že žalovaná si rozhodnutie neprevzala a zásielka bola vrátená žalovanému. Podľa názoru súdu, ak by malo dôjsť k uplatneniu fikcie doručenia tak, ako to tvrdí žalovaný, museli by byť splnené podmienky v

zmysle ust. § 46 ods. 2 O.s.p. (účinného v čase doručovania rozhodnutia). Obchodný zákonník výslovne neupravuje spôsob doručovania, preto podľa názoru súdu je potrebné analogicky vychádzať z ust. § 710 ods. 3 veta štvrtá Občianskeho zákonníka (účinného v čase doručovania) a obdobne ako pri doručovaní výpovede z nájmu bytu primerane použiť ustanovenia osobitného predpisu, v tom čase teda ust. § 46 ods. 2 O.s.p. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelšej osobe bývajúcej v tom istom byte, alebo v tom istom dome, alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstaráť odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte, alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

16. Z uvedeného je teda zrejmé, že fikcia doručenia môže nastať iba za predpokladu splnenia podmienky, že sa adresát zásielky v čase doručovania zdržiaval v mieste doručenia. Žalobkyňa predložila súdu čestné prehlásenie sestry A. N., ktorá potvrdila, že v čase od 14.8.2011 do 5.9.2011 bola u nej na dovolenke v L.. Žalovaný na vyvrátenie tohto tvrdenia poukazoval na práceneschopnosť žalobkyne a navrhol vyžiadať správu od ošetrujúcej lekárky, či sa v danom období nezúčastnila plánovanej kontroly. Taktiež navrhol vyžiadať správu z úradu práce, či v tomto období bola žalobkyňa v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny I. vyplýva, že žalobkyňa okrem iného bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.3.2011 do 1.12.2011, avšak podľa predloženého výpisu kontaktov sa v období doručovania výpovede neuskutočnil žiadny kontakt. Taktiež zo správy ošetrujúcej lekárky MUDr. G. N. nevyplýva, že by sa v rozhodnom období žalobkyňa zúčastnila lekárskej kontroly. Dôkazmi navrhnutými žalovaným teda nedošlo k spochybneniu dôkazu predloženého žalobkyňou, teda súd považoval za preukázané, že v čase doručovania rozhodnutia delegátov OSBD I. (15.8.2011) sa žalobkyňa nezdržiavala v mieste doručovania, preto na doručovanie tohto rozhodnutia nemožno uplatniť fikciu doručenia. Keďže rozhodnutie žalobkyne nebolo riadne doručené, nemohli doposiaľ nastať jeho účinky, teda členstvo žalobkyne v OSBD I. doposiaľ platne nezaniklo. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k zániku nájomného vzťahu s poukazom na ust. § 714 Obč. zákonníka.

17. Pokiaľ aj žalovaný opätovne rozhodol o vylúčení žalobkyne z členstva v OSBD I. rozhodnutím z 27.6.2019, tak ani toto rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, keďže žalobkyňa sa proti rozhodnutiu odvolala a následne dňa 15.10.2020 rozhodlo predstavenstvo žalovaného o zrušení tohto rozhodnutia. Na základe týchto skutočností možno uzavrieť, že nájomný vzťah žalovanej k predmetnému bytu naďalej trvá, teda nedošlo k zániku práva žalobkyne na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu v zmysle § 16 ods. 1 Zák. č. 182/1993 Zb., preto súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe uplatneného nároku, t. j. že povinnosť žalovaného uzavrieť so žalobkyňou zmluvu o prevode vlastníctva predmetného bytu je daná. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného, podľa ktorej malo dôjsť k zániku nájmu bytu, súd považoval za účelné rozhodnúť v zmysle § 214 ods. 1 CSP medzitýmnym rozsudkom o základe procesného nároku.

18. Zo strany žalobkyne bola voči zákonnému sudcovi podaním zo dňa 16.11.2020 vznesená námietka zaujatosti. Žalobkyňa vo svojom podaní namieta nevykonanie dôkazov, ktoré navrhovala a vykonanie dôkazov, ktoré navrhoval žalovaný a má pocit, že sudca nadíža žalovanému. Z obsahu námietky nepochybne vyplýva, že sa týka okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu, preto sa v zmysle § 53 ods. 3 CSP na takúto námietku neprihliada, preto z dôvodu predloženej námietky zaujatosti, súd nepredkladal spis odvolaciemu súdu.

19. V zmysle § 262 ods. 3 CSP súd rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým sa rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.

20. Žalovaný v podanom odvolaní proti výroku II. medzitýmneho rozsudku navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok II. medzitýmneho rozsudku zrušil a vec vrátil na nové konanie. Poukázal ďalej na to, že závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 129/2010 „dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej

sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Odbo 73/2016 „neúspešným pokusom o doručenie na adrese sídla žalobcu a následným vhođením oznámenia o uložení zásielky na pošte bolo adresátovi objektívne umožnené si zásielku vyzdvihnúť a oboznámiť sa s jej obsahom a skutočnosť, že tak adresát aj napriek vedomosti o uložení zásielky na pošte neurobil, nemôže byť na ťarchu odosielateľa.“

21. Podľa názoru odvolateľa, žalobkyňa sa mala možnosť o uložení zásielky objektívne dozvedieť 05.09.2021 a mala možnosť si ju vyzdvihnúť. Vzhľadom aj na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nemôže preto obstáť záver súdu prvej inštancie, že doručenie rozhodnutia o odvolaní proti vylúčeniu z členstva v družstve nevyvolalo žiadne účinky, nakoľko minimálne dňa 05.09.2021 sa žalobkyňa dozvedela o oznámení o uložení zásielky a mala možnosť zásielku si vyzdvihnúť.

22. Žalovaný má za to, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok aj nesprávne právne posúdenie zániku nájomného vzťahu podľa ust. § 714 Občianskeho zákonníka.

23. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnutý medzitimný rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

24. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý medzitimný rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

25. Žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na právne závery uvedené v ním citovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podstatou ktorých je skutočnosť, že jednostranný adresovaný právny úkon je právne účinný voči neprítomnej osobe od momentu, kedy sa dostane do dispozičnej sféry vplyvu príjemcu. Podstatné je, či a kedy mal príjemca objektívne možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť a nie je pritom rozhodujúce, či tak skutočne urobil.

26. Odvolateľ má za to (čo vyplýva z obsahu podaného odvolania), že rozhodnutie o vylúčení z členstva v Stavebnom bytovom družstve je jednostranným adresovaným právnym úkonom a teda právne významnou skutočnosťou nie je len doručovanie rozhodnutia o vylúčení z členstva v Stavebnom bytovom družstve podľa súdom prvej inštancie interpretovaných procesných predpisov, ale je treba vziať zreteľ na právne účinky jednostranných adresovaných právnych úkonov vyplývajúcich z ustanovení Občianskeho zákonníka.

27. Uvedeným záverom odvolateľa je, podľa názoru odvolacieho súdu, treba prisvedčiť.

28. Napriek uvedenému nie sú dôvody na zmenu, ani zrušenie napadnutého medzitimného rozsudku.

29. Žalovaný v podanom odvolaní dôkaz predložený žalobcom - „Čestné vyhlásenie A. N.“ žiadnym spôsobom nespochybňuje. Na základe obsahu uvedeného dôkazu prichádza v podanom odvolaní s tvrdením, že žalobkyňa sa mala možnosť o uložení zásielky objektívne dozvedieť 05.09.2021 a mala možnosť si ju vyzdvihnúť, keďže v tomto období sa už zdržiavala v mieste doručenia.

30. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 18.05.2021 oboznámil podanie žalobkyne zo dňa 14.05.2021 prečítaním. Žalobkyňa v uvedenom podaní uviedla: „Žalobca popiera tvrdenia žalovaného, že sa v období augusta až septembra 2011, v čase aj doručovania výpovede z členstva v družstve OSBD I., nachádzala na území Slovenskej republiky a že sa hlásila ako nezamestnaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v I.. Žalobca sa nachádzal v uvedenom období na území L. u svojej sestry, o čom predložil aj dôkaz, čestné vyhlásenie sestry, ktorá dlhodobo žije v L.. Namietame, že žalovaný doposiaľ nepredložil dôkazy, aby preukázal svoje tvrdenia z pojednávania zo dňa 20.11.2019, že žalobca sa v auguste až v septembri roku 2011 nachádzal na území

Slovenskej republiky. Keďže uvedený dôkaz nebol žalovaným predložený, napriek uzneseniu súdu zo dňa 20.11.2020, považujeme tvrdenie žalobcu za nepreukázané.“

31. Právny zástupca žalovaného sa k žalobkyňou opakovane tvrdeným skutočnostiam v priebehu pojednávania nevyjadril, preto odvolací súd má za to, že podľa § 366 C.s.p. ich už v odvolaní nemožno použiť.

32. Zostáva tak správnym záver súdu prvej inštancie, že dôkazmi navrhnutými žalovaným nedošlo k spochybneniu dôkazu predloženého žalobkyňou (čestné vyhlásenie).

33. Dôkazmi predloženými žalovaným sa súd prvej inštancie zaoberal a ich vyhodnotenie náležitým spôsobom odôvodnil (bod 18.).

34. Podaným odvolaním tak nedošlo k spochybneniu záveru súdu prvej inštancie, že rozhodnutie žalobkyne nebolo riadne doručené, nemohli doposiaľ nastať jeho účinky, teda členstvo žalobkyne v OSBD I. doposiaľ platne nezaniklo. Z toho dôvodu nemohlo dôjsť ani k zániku nájomného vzťahu s poukazom na ust. § 714 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto z hore uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie, pretože vo výroku je vecne správne, v súlade s ust. § 387 potvrdil.

35. Zároveň v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

36. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).